

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)
SSN Barbara Skoczowska
SSA del. do SN Henryk Komisarski (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Mieczysława Tabora

w sprawie **Zbigniewa Kękusia**

skazanego z art. 212 § 2 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 26 stycznia 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy

z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach II i XVIII i w tej części przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

3

przestępstwa (osiemnaście) i sprowadził je do kary łącznej grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda.

Zadna ze stron nie zaskarżyła powyższego wyroku i uprawomocnił się on w dniu 27 grudnia 2007 r.

Wyrokiem z dnia 15 września 2010 r., sygn. akt II Ko 283/10, Sąd Okręgowy w Rzeszowie wznowił postępowanie odnośnie szesnastu przypisanych Zbigniewowi Kękusowi przedmiotowym wyrokiem przestępstw (rozstrzygnięcia w tym względzie zawarte były w punktach I oraz od III do XVII) i sprawę w tej części przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dębicy.

Z kolei, w zakresie punktu II i XVIII wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy, kasację, na korzyść Zbigniewa Kękusia, wniósł Prokurator Generalny, który podniósł następujące zarzuty:

- 1) „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku, naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k., polegające na niezasadnym odstępianiu od przesłuchania świadka Krzysztofa Łapaja, posiadającego informacje dotyczące tego, czy Zbigniew Kękus zakładał stronę internetową www.zgospo.webpark.pl i stronę pod domeną www.zkekus.w.interia.pl, a także czy umieszczał on na nich oraz w jakim czasie swoje pisma znieważające pokrzywdzoną Wiesławę Zoll i rozpowszechniał okoliczności z rozprawy rozwodowej toczącej się z wyłączeniem jawności, czy też współdziałał w tym zakresie z inną nieustaloną osobą, w następstwie czego doszło do nie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy”,
- 2) „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku, naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., polegające na dokonaniu, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, dowolnej oceny dowodów, wskutek ustalenia, że czyny opisane w punktach II i XVIII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, polegające na zamieszczeniu na stronie

2

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06, Zbigniew Kękus został uznany winnym popełnienia osiemnastu przestępstw, przy czym:

- w punkcie II przypisano mu przestępstwo z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegające na tym, że „w okresie od stycznia 2003 r. do września 2005 r. w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, także wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, znieważał publicznie używając wobec niej słów obraźliwych – za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca – www.zgospo.webpark.pl i strony internetowej pod domeną www.zkekus.w.interia.pl – Wiesławę Zoll i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu adwokata” i za to na podstawie art. 212 § 2 k.k. wymierzono mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 100 złotych każda,

- w punkcie XVIII przypisano mu przestępstwo z art. 241 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegające na tym, że „w okresie od stycznia 2003 r. do września 2005 r. w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, także wspólnie i w porozumieniu z inną osobą – za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca – www.zgospo.webpark.pl oraz strony internetowej pod domeną www.zkekus.w.interia.pl – rozpowszechniał wiadomości z rozpraw sądowych prowadzonych z wyłączeniem jawności przed Sądem Okręgowym w Krakowie w sprawie I CR 603/04, z powództwa o rozwód” i za to na podstawie art. 241 § 2 k.k. wymierzono mu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 100 złotych każda.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., Sąd Rejonowy połączył wymierzone Zbigniewowi Kękusowi kary grzywny za poszczególne

4

internetowej pod domeną zkekus.w.interia.pl, pism znieważających pokrzywdzoną Wiesławę Zoll i rozpowszechnianiu okoliczności z rozprawy rozwodowej toczącej się z wyłączeniem jawności, miały miejsce w okresie od stycznia 2003 r. do września 2005 r. w Krakowie, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że strona ta została utworzona dopiero w dniu 26 października 2004 r.”.

Ostatecznie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach II i XVIII i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna. Ma rację skarżący, że analiza akt przedmiotowej sprawy wskazuje na to, iż w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach II i XVIII zaskarżony wyrok został wydany na podstawie niepełnego materiału dowodowego oraz bez wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności, co stanowi naruszenie art. 366 § 1 k.p.k.

Nadto, Sąd Rejonowy dokonał ustaleń faktycznych wbrew wymaganom określonym w art. 7 k.p.k., nie stosując się do zasady swobodnej oceny dowodów i przeprowadzając w istocie dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego. W efekcie poczynił ustalenia faktyczne, które nie mają jakiegokolwiek oparcia w dowodach ujawnionych na rozprawie, a wręcz są sprzeczne z treścią tych dowodów.

Zgodnie z utrwalonymi już poglądami Sądu Najwyższego, przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., jeśli tylko jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całością okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego i jest zgodne ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r., sygn. akt IV KK 149/08, OSNwSK

2008/1/1419; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2008 r., sygn. akt IV KK 208/06, LEX nr 445353).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy nie sprostał wyżej wyrażonym zasadom.

Na wstępie podkreślić należy, że Zbigniew Kękus nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Przesłuchani w sprawie pokrzywdzeni nie posiadali żadnych informacji, kto i w jakich okolicznościach zamieścił na stronach internetowych znieważające ich pisma.

W tej sytuacji bardzo ważnego znaczenia nabierają uzyskane od portali Interia PL i Wirtualna Polska informacje, z których wynika, że strona zkekus.w.interia.pl została założona w dniu 26 października 2004 r., a użytkownik nie podał swoich danych osobowych, zaś strona www.zgospo.webpark.pl należy do Krzysztofa Łapaja zamieszkałego w Warszawie ul. .

Dysponując takimi informacjami Sąd Rejonowy słusznie dopuścił dowód z zeznań świadka Krzysztofa Łapaja, ale mimo dwukrotnego wystania mu wezwania na adres Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca (ul. i) nie stawiał się on na rozprawę. Nadesłał jednak pismo, opatrzone datą 15 marca 2007 r., z którego wynikało, że stan zdrowia nie pozwala mu stawić się przed Sądem Rejonowym w Dębicy, przy czym zaznaczył, iż Zbigniew Kękus nie posiadał dostępu do storn internetowych zkekus.w.interia.pl i www.zgospo.webpark.pl - nie on je zakładał i nie on nimi administrował.

Sąd Rejonowy w Dębicy zwrócił się do Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z wnioskiem o przesłuchanie Krzysztofa Łapaja w ramach pomocy prawnej.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie wezwał świadka na adres Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca. Wezwanie zostało zwrócone z uwagi na nieodebranie w terminie, a świadek nie stawiał się na przesłuchanie. W

konsekwencji odezwe zwrócono Sądowi Rejonowemu w Dębicy bez wykonania wnioskowanej czynności.

Sąd Rejonowy w Dębicy odstąpił od przesłuchania świadka Krzysztofa Łapaja, a swoją decyzję uzasadnił brakiem możliwości doręczenia mu wezwania, jak też brakiem informacji o miejscu jego zamieszkania.

W realiach sprawy decyzja Sądu Rejonowego w Dębicy była przedwczesna. Sąd ten nie podjął bowiem żadnej próby ustalenia prywatnego adresu świadka (wszystkie wezwania wysyłano na adres Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca). Tymczasem sprawdzenie w bazie PESEL CEL, które prokurator przeprowadził w dniu 13 czerwca 2011 r. wykazało, że Krzysztof Łapaj od 17 sierpnia 1988 r. zameldowany jest w Warszawie ul. . Tym adresem Sąd Rejonowy w Dębicy nie dysponował, ponieważ nie podjął żadnych działań w celu jego uzyskania.

Odstępując od przesłuchania w charakterze świadka Krzysztofa Łapaja, w świetle poczynionych wyżej uwag, Sąd Rejonowy w Dębicy dopuścił się naruszenia art. 366 § 1 k.p.k., który obligował ten Sąd do podjęcia wszelkich starań zmierzających do wyjaśnienia wszystkich okoliczności istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Przesłuchanie Krzysztofa Łapaja było konieczne, ponieważ w swoim piśmie z dnia 15 marca 2007 r. wskazał on, iż Zbigniew Kękus nie posiadał dostępu do storn internetowych zkekus.w.interia.pl i www.zgospo.webpark.pl - nie on je zakładał i nie on nimi administrował. Ewentualne potwierdzenie tych informacji może mieć podstawowe znaczenie dla odpowiedzialności Zbigniewa Kękusa.

Idąc dalej, przyjęcie w opisie obu cytowanych na wstępie czynów (pkt II i XVIII wyroku), że Zbigniew Kękus swoją przestępczą działalność prowadził za pośrednictwem strony zkekus.w.interia.pl w okresie od stycznia 2003 r. do września 2005 r. nie znajduje oparcia w zgromadzonych dowodach, a wręcz jest z nimi sprzeczne. Jak już bowiem wspomniano, z informacji portalu Interia PL wynika, że strona zkekus.w.interia.pl została założona dopiero w dniu 26

października 2004 r. Czytniacz przedmiotowe ustalenie Sąd Rejonowy niewątpliwie dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k.

Także dowolnym i poczynionym z obrazą art. 7 k.p.k. jest ustalenie, że Zbigniew Kękus realizując znamiona czynów przypisanych mu w punktach II i XVIII wyroku działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Na takie współdziałanie nie wskazuje żaden z zebranych w sprawie dowodów.

Uchybienia jakich dopuściła się Sąd Rejonowy mogły albo też wręcz miały wpływ na treść wyroku. Nie można przeczyć wykluczyć, że zeznania Krzysztofa Łapaja doprowadziłyby do zgoła odmiennego rozstrzygnięcia sprawy. Z kolei, błędna ocena pisma portalu Interia PL wprost decyduje o tym, że przyjęty w opisie obu czynów (pkt II i XVIII wyroku) okres przestępczej działalności jest nieprawidłowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach II i XVIII i w tej części przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dębicy.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy winien przedsięwziąć wszelkie niezbędne starania, aby przesłuchać w charakterze świadka Krzysztofa Łapaja (wysłać mu wezwania na adres domowy), a nadto winien wziąć pod uwagę i prawidłowo ocenić pismo portalu Interia PL.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność
Kierownik Sekretariatu Wzrostu IV
Izby Karnej SN
Z Alp.